

करणकर्त्तरि लि० स्त्रियां ङोप् उपाकृतनी ।

उपाच्च अव्य० अच्च्ः समीपम् अव्ययी० नि० टच्च्समा० ।

नेत्वसमीपे “कूबतोरतुल्यशब्दाजसमव्ययीभावे” पा०

अलोदात्तता अत्रैव अस्तेतिर्निर्वात् नि० टच्च्समा०

उपाख्या स्त्री उप+आ+ख्या-भावे अ । प्रत्यये “द्वितीयः-
वानुपाख्ये” पा० । उप ख्या पत्यच्चं तच्छून्येऽनुमान-
गम्ये इत्यर्थः । शब्दादिभिर्निर्वचने च । “ज्ञानविज्ञान-
युक्तानां निरुपाख्या निरुचना । केष्व्या या गतिर्देवः
परमो स गतिर्भवेत्” भा० अत्र० २६ अ० । निरु-
पाख्योऽभावः । तस्य च भावमिच्छत्वादिना यथा निर्वाक्यु-
मयशब्दत्वं तथाऽभावशब्दे उक्तम् “प्रतिषेध्याऽप्रतिषेध्या-
निरोधावाकाशश्चेति” शा० सू० भाष्ये “तदवस्तु अभाव-
मात्रं निरुपाख्यम्” “न हि भावानां निरन्वयो निरु-
पाख्योऽविनाशः सम्भवति” “निरोधद्वयमाकाशश्चेति निरु-
पाख्यम्” । “तत्र निरुद्धद्वयस्य निरुपाख्यत्वम् उरुत्ता-
द्विराकृतमाकाशश्चेदानीं निराक्रियते” “आकाशे च न
युक्तो निरुपाख्यत्वाभ्युपगमः” इतिवम् सौगतमतनिरा-
करणे अभावपरतयाऽसकडुक्तम् ।

उपाख्यान न० उप+आ+ख्या-ल्युट् । प्रपूर्ववृत्तकथने
“रामोपाख्यानमत्रैवेति” भा० आ० १ अ० । एवं नलोपा-
ख्यानान्लोपाख्यानानि बहून्वुपाख्यानानि तत्र सन्ति ।
“चतुर्विंशतिसाहस्रीं चक्रे भारतसंहिताम् । उपाख्यानै-
र्विना तावत् भारतं प्रोच्यते बधैः” भा० आ० १ अ० ।
२ विशेषकथने । “सर्वोपाख्यानं श्रुतं ब्रह्मन् अतीव परमा-
द्भुतम् । अधुना श्रोतुमिच्छामि दुर्गोपाख्यानमद्भु-
तम्” “शृणु नारद वक्ष्यामि स्वधोपाख्यानमद्भुतम्”
इति च ब्रह्मवै० । तत्र साध कन् । उपाख्यानम् तत्प्रति-
पादके पन्थभेदे स्मार्त्ते कन् । कथनमात्रे च । [गते च ।

उपागत लि० उप+आ+गम-क्त । प्रत्ययस्य स्थिते २ अभ्युप-

उपागम पु० उप+आ+गम “पहृष्टद्विनिश्चिगमच” पा०

अप् । स्त्रीकारे २ समीपगमने च ।

उपाग्रहण न० उप+आ+ग्रह-ल्युट् । संस्कारपूर्वकवेद-
प्रारम्भे अमरटाकायां रायधु० ।

उपाग्रहायण(णि) अव्य० आपग्रहायणः समीपं अव्ययी०
वा० टच्च्समा० । आपग्रहायणीसमीपे

उपाङ्ग न० उपमितमङ्गं न अवा० स० । प्रधानस्याङ्गोपयोगिनि

“साङ्गोपाङ्गैरङ्गादिभ्यः इत्यमरः १ वेदाङ्गसङ्घे यास्तुभेदे

उपङ्गानि याङ्गाणि च “पुर ण्य्यायमीमांसाधर्म्या-

६६ वा० भाग २

स्त्राणि । चत्वार्युपङ्गानि इत्यङ्गानि तेषां अङ्गवत् वेदार्थस्य

बहुल्यं करणादुपाङ्गत्वम् । “साङ्गोपाङ्गोपनिषदः” हरि०

२५ अ० “साङ्गोपाङ्गचतुर्वेदाः सरहस्याः क्रमेण तु” विक्र-

मो० । “यदेदयास्तं तस्यापि कृतस्त्वमस्मिन् प्रतिष्ठितम् ।

तत्र पुत्रे महाबाहौ साङ्गोपाङ्गं महात्मनि” भा० अ० १००

अ० । अङ्गं देहस्तदुपयोगिनि श्रमत्यङ्गे प्रत्यङ्गानि च

अङ्गशब्दे ७२ ट् दर्शितानि ४ तिलके पु० जटाधरः ।

उपाजिन लि० उपगतोऽजिनम् अत्रा० स० । चर्मोपगते उ-

पात् अजिनान्ततत्पुरुषत्वात् अलोदात्तता । अजिनस्य

समीपम् अव्ययी० । २ चर्मसमीपे अव्य० । निरुद्धादि-

त्वान् अलोदात्तता । उपगतमजिनं येन पा० ब० ।

१ उपगतचर्मके लि० अत्र प्रकृतिसरः इति भेदः

उपाजे अव्य० उप+अज-वा० के वीमावाभावः । दुर्बलस्य बला-

धाने “उपाजे अत्वाजे” पा० कजि परे तस्य गतित्वम् तेन

समासे उपाजेक्य अस्मासे तु उपाजे क्येति दुर्बलस्य

बलमाधायेत्यर्थः” सि० कौ० । एतौ च विभक्तिप्रतिरूप-

काव्ये इत्यन्व

उपाङ्गन न० उप+अनृज-ल्यट् । लेपने “मार्ज्जनोपाङ्ग-

नैवेद्यं पुन पात्रेन नृण्यमयम्” मनु २ गोमयादिनातु-

लेपने च “समार्ज्जनोपाङ्गनेन सेवेनोक्ते स्नेहेन च । गवाश्च

परिवासेन भूमिः शुध्यति पञ्चभिः” “ज्ञानं तपोऽग्निरा-

हारो नृण्यमनो वाङ्मुपाङ्गनम् । वायुश्च कर्मकाक्षी च शुद्धेः

कर्त्तव्यं देहिनाम्” मनुः उपाङ्गनमृषेपनम्” कुल्लू० ।

आधारे ल्युट् । १ अङ्गनाधारे हस्तादौ च । “चतुर्वैक

आङ्गनीयक्षोपयमनीष्वाग्नीध्रीयस्यालोपाङ्गने च”

कात्या० ८, ६, १४, तृतीयं चतुर्भागमलोपाङ्गने अण-

धुरावनक्षात्पञ्चनार्थोऽव्यये पत्नीपात्रावित्यर्थः” कर्कः ।

अणधुराङ्गनप्रकारस्तत्रैव “दक्षिणया हाराऽनीता पत्नी

पाणिभ्यां शेषं प्रतिगृह्यान्धुरावनक्ति “पराग् देवश्रुति-

रिति” “प्रतिप्रस्थाला समानीता पत्नी होमशेषेणाव्ये-

नाक्षस्याज्यस्यभागवपञ्चज्यादिति स्मृतार्थः” वेददी० ।

उपात्त लि० उप+आ+दा-क्त । १ गृहीते, २ प्राप्ते च “क्षयं

केचिदुपात्तस्य उरितस्य प्रचक्षते” ङावालिः । १ अन्तर्गतमदे

गजे पु० हलायुधः ।

उपात्यय पु० उप+अति-इण-अच् । शोकयात्राचाराति-

क्रमे, २ व्यतिक्रमे, क्रमोलङ्घने, ३ नाशे च । “परावतुपात्यय

इणः” पा० क्रमप्राप्त्यान्तपातोऽनुपात्ययः” सि० कौ० ।

उपादान न० उप+आ+दा-ल्युट् । १ ग्रहणे “विचक्षन् नृ-